

bange, bliver det. Så det er mit svar på dét. Vi starter med at sige: Hvad er det så, vi vil have at politiet skal lave i forhold til det, de laver i dag? Og jeg har sagt, hvad målsætningerne bl.a. er.

Og så må hr. Helge Adam Møller vente på, at hans parti kommer til forhandlingsbordet. Jeg ved godt det dér med, at det tal er teknik, og det skal der selvfølgelig pilles i, for så kan man jo stå sig bedre som et politivenligt parti over for offentligheden. Men hr. Helge Adam Møller er såmænd ikke mere politivenlig, end jeg og Socialdemokratiet er. For det tekniske tal, der står, er en fremskrivning af det tal, der var, da Det Konservative Folkeparti lavede et politiforlig med regeringen for nogle år tilbage. Man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i et glashus.

Fru Lene Espersen mener, at skattetrykket er steget under den nuværende regering. Jeg beklager, men i 1993, da regeringen startede, havde vi i Danmark et skattetryk på 50,6 pct., og nu er der korrigeret for bruttoficering af sociale pensioner, og der er korrigeret for den tekniske omlægning, der er.

I år 2000 vil vi have et skattetryk på 50,1 pct., og i dette år har vi et skattetryk på 50,7 pct. O.k., 0,1 pct. skylder jeg så fru Lene Espersen, men så skal fru Lene Espersen også huske, at der jo her indgår en opsparring, som rent teknisk i 1999 måtte indarbejdes, men i 1998, da den blev opkrævet, den ene procent, men fordelt anderledes, da indgik den ikke i skattetrykket.

Så hvis vi ser bort fra de dér tekniske korrektioner, så kan jeg endda ligefrem sige, det er faldet en smule. Pointen er selvfølgelig, hvad vi skal bruge denne her vækst i de kommende år til, og da er der givet en forskel, og den kan vi jo så slås om fra nu af og til vi skal møde vælgerne og også gerne derefter, for det er der sikkert brug for.

Den øgede vækst i de offentlige indkomster, vi får her, skal bruges til to ting: Den skal bruges til at få gælden ned, og den skal bruges til at imødekomme det behov, der opstår i kraft af det stigende antal mennesker, f.eks. ældre, der skal have hjælp. Er vi i stand til at betale det?

Fru Lene Espersen vil bruge pengene til en tredje ting også, nemlig til skattelettelser, men det betyder, at der bliver mindre til at afvikle gæld med og dårligere forhold for dem, der bliver ældre, fordi der skal være plads til skatte-

lettelser, formodentlig til folk, der i givet fald ville kunne klare sig uden.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil gerne kvittere for en fin tale med svulmende retorik. »Vi går til forhandling med hjertet varmt«, blev der sagt i afslutningsreplikken, og så tænkte jeg: Hvem slår det hjerte for? Det kan da i hvert fald ikke være den lille mand, fordi hr. Jan Petersen sagde også om sygehusområdet, og jeg citerer efter min egen hukommelse: Vi vil ikke have et frit valg på sygehusområdet. Vi vil ikke have, at det skal udvikle sig til et frit valg alene for dem, der kan betale.

Og så er det, jeg spørger: Hvem banker hjertet egentlig for? For er det ikke præcis dér, vi er i dag? Er det ikke sådan, at de, der har det frie sygehusvalg, præcis er dem, der kan betale? Nu skal jeg ikke stå og trække medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe frem ved navn her på Folketingets talerstol, men jeg er da bekendt med, at medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, der har den indkomst, man nu har som folketingsmedlem, har haft mulighed for at benytte private sygehuse. Det samme gælder i øvrigt socialdemokratiske medlemmer af Europa-Parlamentet.

Så hvis vi ikke skal have et frit valg udelukkende for dem, der har råd til selv at betale, var det så ikke på tide at få udviklet nogle modeller, der giver den ganske almindelige dansker et frit sygehusvalg? Venstre har jo fremlagt et konkret bud på det, og jeg vil derfor her bare lige prøve at spore lidt optimisme og lidt forhandlingsparathed på det her punkt fra den socialdemokratiske ordfører.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Hr. Jan Petersen bryster sig af regeringens fortræffeligheder, men han sprang let hen over regeringens fortrædeligheder i finanslovsforslaget for år 2000, og det er måske forståeligt, hvis ikke man har gode argumenter.

En af fortrædelighederne er angrebet på landbrugets vilkår. Hvad er regeringens og Socialdemokratiets begrundelse for at belaste dansk landbrug med – i runde tal – trekvart milliard kroner i et år, hvor alle prognoser tyder på, at erhvervets indtjening under et er et stort, rundt nul?